

ת"פ 10561/01/17 - מדינת ישראל נגד רמי אבו תקפה, באקר אבו תקפה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 10561-01-17 מדינת ישראל נ' אבו תקפה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אהרון משניות

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. רמי אבו תקפה (עציר)

2. באקר אבו תקפה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ווליד אלבז

נאשם 1 וב"כ - עו"ד שי ברגר

נאשם 2 וב"כ - עו"ד אחמד וותד

גזר דין

א. כללי

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, כאשר נאשם 1 הורשע בעבירה אחת של הובלת נשק, בשתי עבירות של החזקת נשק, בשתי עבירות של החזקת תחמושת, בעבירה אחת של העברת החזקה בתחמושת, וכן בעבירה של ירי באזור מגורים, והכול כמפורט בכתב האישום המתוקן ובהכרעת הדין.

הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע, בשתי עבירות של ניסיון לתיווך וסחר בנשק, ב-3 עבירות של הובלת נשק, ב-3 עבירות של החזקת נשק, ב-3 עבירות של ירי באזור מגורים, בשתי עבירות של החזקת תחמושת, ובעבירה נוספת של העברת החזקה בתחמושת, והכול כמפורט בכתב האישום המתוקן ובהכרעת הדין.

כתב האישום מתאר מסכת פתלתלה וסבוכה של אירועים שונים שאירעו בתוך פרק זמן של שנה לערך, מסוף 2015 ועד נובמבר 2016, שבמהלכה ביצעו הנאשמים עבירות שונות בנשק בהזדמנויות שונות, בחלק מהמקרים ביחד עם אנשים אחרים, עד שנעצרו בסוף נובמבר 2016.

במועד ביצוע העבירות עבדו הנאשמים כעובדים בסופרמרקט "קינגסטור". תחילת הפרשה בפנייתו של אחד בשם מחמד

עמוד 1

לויסי (להלן: לויסי), עובד בסניף אחר, אל נאשם 2, במועד לא ידוע סמוך לסוף שנת 2015, בבקשה כי יביא לו אקדח. נאשם 2 הביע הסכמתו לכך, ולצורך זה יצר קשר עם אחרים למכור ללויסי אקדח מסוג סטאר בתמורה ל-12,000 ₪, שמתוכם נאשם 2 היה אמור ליטול לעצמו עמלה של 2,000 ₪. בסופו של דבר העסקה לא יצאה לפועל, לאחר שלויסי בדק את האקדח ומצא כי אינו מתאים לו.

בהמשך, במועד לא ידוע בסמוך לחודשים מרץ - אפריל 2016, פנה לשני הנאשמים סגן מנהל הסופר שבו עבדו, מחמד מצרי (להלן: מצרי), נפגש איתם במשרדו בנוכחות קרוב משפחה שלהם (להלן: "הקרוב"), וביקש מהם כי ייקחו אליהם תיק גדול, שהיה שמור ברכבו, שהכיל רובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב", תחמושת וכן שני מטעני נפץ ו/או שלטים אשר נועדו לשמש כמערכת הפעלה למטעני חבלה מאולתרים, ויסתירו את האמל"ח ברשותם למשך מספר ימים, שלאחריהם יעבירו אותו אל הקרוב. הנאשמים הסכימו, אולם כאשר פגשו את הקרוב, הוא הודיע להם כי הוא חוזר בו מהסכמתו.

למחרת היום, ביקש מצרי מהנאשמים כי יעבירו אמל"ח שהיה ברכבו לשגב שלום, והשניים שמעו להוראותיו והסתירו את האמל"ח בשגב שלום. כמה ימים לאחר מכן, פנה מצרי שוב אל נאשם 2, והעביר לידו קופסת תחמושת שאותה הסתיר הנאשם 2, במקום המסתור בשגב שלום. במהלך תקופת ההסתרה של האמל"ח, ירה הנאשם 2 כדורים אחדים בשתי הזדמנויות בנשק המאולתר: פעם אחת ירה באוויר בסמוך לבית בעקבות קטטה משפחתית, ופעם נוספת ירה באוויר במהלך חתונת אחותו.

כעבור חודש ימים, העביר הנאשם 2, את תיק האמל"ח למקום מסתור אחר, אצל אדם בשם מחמד אלעמרני, אף הוא בשגב שלום, אולם כעבור זמן מה העביר נאשם 2 את האמל"ח בחזרה למצרי.

במועד אחר, סמוך לחודש אפריל 2016, פנה לנאשם 2, אדם אחר שעובד איתו, אבו כף שמו, והציע לו אקדח למכירה. נאשם 2 הציע למכור את האקדח לאדם אחר שהתעניין ברכישתו, בתמורתה ל-22,000 ₪, שמהם תכנן ליטול לעצמו עמלה בסך 3000 ₪, אולם בסופו של דבר העסקה לא יצאה לפועל.

במועד אחר, סמוך לפני חגיגות האירוסין של אחיו של נאשם 1, בקיץ 2016, פנה הנאשם 1, לאדם שזהותו אינה ידועה וביקש ממנו כי ישיג עבורו נשק בכדי לירות בחגיגות האירוסין. אותו אדם מסר לנאשם 1, רוס"ר מסוג M-16 עם מחסנית ריקה, והנאשם 1 פנה אל הנאשם 2, ולקח ממנו כ-90 כדורים מתאימים שהיו ברשותו. שני הנאשמים ירו את הכדורים באוויר, ולאחר מכן השיב נאשם 1 את הנשק לבעליו. בסמוך לאירוע האמור, סיפק הנאשם 1 לאחר בשם סאמי מחסנית לרובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב", שהועברה אליו מנאשם 2.

אותו סאמי, מסר לנאשם 2 אקדח, בחודש אוקטובר 2016, והנאשם 2 ירה באקדח והצטלם איתו, ולאחר מכן השיבו לסאמי. לאחר מכן, סמוך לאמצע חודש נובמבר באותה שנה, פנה מצרי לנאשם 2, וביקש ממנו למצוא עבורו מישהו שמוכן למכור לו רוס"ר M-16, וכן אקדח מסוג גלוק וחלק של רוס"ר M-16 שנקרא "שבקה". הנאשם 2 ניסה לאתר עבור מצרי את כלי הנשק שביקש, אך לא הצליח בכך.

במועד אחר באותו חודש, נפגש הנאשם 2 עם לויסי, לבקשתו של האחרון, ולויסי מסר לידו קופסת קרטון של עמוד 2

טלוויזיה שבו הוסתר רוס"ר M-16, וביקש ממנו להסתירו עד למחרת היום, מועד שבו היה אמור מצרי לקחת ממנו את הנשק. נאשם 2 נעתר לבקשה והסתיר את הנשק אצל אדם אחר ביישוב שגב שלום, ולמחרת העביר את הקרטון, עם הנשק בתוכו, לאותו מצרי.

במסגרת הסדר הטיעון שהוצג והוגש לבית המשפט ביום 15.11.2017, הוסכם בין הצדדים כי הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו בביצוע העבירות המיוחסות להן. ביחס לנאשם 1, הושגה גם הסכמה עונשית לפיה הצדדים יעתרו במשותף לעונש מוסכם הכולל 30 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪, וכן מאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

בעניינו של נאשם 2, הצדדים לא הגיעו להסכמה על העונש, אולם המאשימה הסכימה להגביל את עצמה לעונש מאסר בפועל של 6 שנים, עם עונשים נלווים, ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

אציין כבר עתה כי ההסדר שהציגו הצדדים ביחס לנאשם 1 נראה סביר בעיניי, ומאזן כראוי בין השיקולים השונים. להלן אדון בטענות הצדדים, שמטבע הדברים יתמקדו בעיקר ביחס לעונשו של נאשם 2, ולאחר מכן אפרט את עונשם של שני הנאשמים.

ב. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה טען כי בעניינו של נאשם 2, מדובר למעשה בארבעה אירועים שונים, אשר בגין האירוע הראשון של ניסיונו של הנאשם למכור אקדח ללויסי שלא צלח, כמפורט בפרט האישום הראשון, יש לקבוע מתחם ענישה שבין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ואילו ביחס לשלושת האירועים הנותרים, אשר החלוקה ביניהם היא לפי סמיכות הזמנים של מועד ביצועם, מתחם העונש הראוי לכל אחד מהם הוא בין 30 ל-54 חודשי מאסר בפועל. בהתאם להסכמה של המאשימה, עתר ב"כ המאשימה כי בית המשפט יגזור על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל, ביחד עם עונשים נלווים.

בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על נסיבות החומרה במעשיהם של הנאשמים, וטען כי עבירות הנשק הינן עבירות בעלות נסיבות חומרה מיוחדות בשל פוטנציאל הסכנה הכרוך בהן, במיוחד בשנים האחרונות, כאשר מעת לעת עבריינים משתמשים בנשק חם כדי לבצע עבירות ולחסל חשבונות עם יריביהם, תוך סיכון חיי אדם ופגיעה בחפים מפשע. לכן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים של השמירה על סדר המדינה ובטחון הציבור בישראל מצויה ברף חומרה גבוה, ויש לנקוט ביד קשה ולמצות את הדין עם מי עברייני נשק, ונאשם 2 בכללם.

ב"כ המאשימה ציין, כי לחובתו של נאשם 2 יש לשקול את העובדה כי אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא, במסכת ארוכה של פעילות עבריינית, שהשתרעה על פני תקופה ממושכת, שבמהלכה ביצע הנאשם עבירות נשק חמורות, ובמקרה אחד אף השתמש בנשק לצורך ירי באוויר בזמן קטטה שהתפתחה במשפחתו. ב"כ המאשימה טען עוד כי מעשיו של נאשם 2 מעידים על תעוזה ועל תכנון מוקדם, ומצדיקים ענישה מחמירה ומרתיעה.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי העונש שלו עותרת המאשימה, מביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירות כבר בשלב החקירות, את גילו הצעיר ואת היותו נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי או הליך שיקומי כלשהו, ולכן אין הוא ראוי להקלה שעשויה להינתן למי שעבר הליך שיקומי משמעותי.

לעומת זאת, ב"כ הנאשם 2 הדגיש בטיעוניו כי עסקינן באירוע מתמשך אחד עם מתחם ענישה אחד. לדבריו, עולה מהחלק הכללי לכתב האישום כי שני הנאשמים היו כפופים לסגן מנהל הבכיר בחנות, מצרי, וליחסי המרות שהתקיימו בינו לבין הנאשמים. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי כתב האישום מגולל אישומים רבים, אך בחלקם קיימת חפיפה, ובחלק מהם - פרטי האישום השני, הרביעי והחמישי - נאשם 1 הוא הדומיננטי, ובכל זאת מצאה המאשימה לנכון כי העונש הראוי בגינם הוא 30 חודשי מאסר בפועל, ולא ניתן להתעלם מכך, גם כאשר באים לגזור את עונשו של נאשם 2.

ב"כ הנאשם הפנה לדמות ממנה קיבלו הנאשמים הוראות - מצרי, תוך הפעלת לחץ ושימוש ביחסי מרות של מי שהיה בדרגה בכירה מהם. לטענתו, אין המדובר בסוחרי נשק מתוחכמים, אלא בעובדים שהיו נתונים למרותו ולהשפעתו של מי שהיה ממונה עליהם, וגרר אותם לביצוע העבירות החמורות שבהן הודו והורשעו.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי קבלת עתירתה של המאשימה עלולה להעביר מסר שגוי אודות הדין הצפוי לנאשמים שהודו בהזדמנות ראשונה, נטלו אחריות על מעשיהם וחסכו זמן שיפוטי יקר. לדבריו, התקרה של מתחם הענישה הראוי היא 40 חודשי מאסר, וזה העונש שלו עתר ב"כ נאשם 2 בטיעוניו, בשים לב לכך שמדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר חש בושה וחרטה כנה על מעשיו. לעניין הקנס טען ב"כ הנאשם כי מצבה הכלכלי של המשפחה בכי רע וכי יש מקום להטיל עליו קנס השווה לזה שהוטל על נאשם 1.

ג. דין והכרעה

כאמור לעיל, טענה המאשימה כי ביחס לנאשם 2 מדובר בארבעה אירועים שונים, שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם. שאלת ההגדרה של המונח אירוע נדונה בהרחבה בעניין **ג'אבר** (ע"פ 4910/13 **ג'אבר** נ' **מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 29.10.2014)), וכך נקבע בין היתר באותו פסק דין, מפי כב' השופטת ברק-ארז, אשר הציעה את מבחן הקשר ההדוק, כדי להגדיר את גבולותיו של המושג "אירוע" לעניין קביעת מתחם הענישה הראוי:

מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עברייני יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד)... שימוש במבחן הקשר ההדוק יסייע בהבנייתו של מעשה הענישה, ויחד עם זאת יותיר בידי בית המשפט את שיקול הדעת הנדרש לצורך מתן תשובה לשאלה האם יש לראות במסכת העבריינית שלפניו אירוע אחד או מספר אירועים. למעשה, יש להבין את נקודת המוצא של תיקון 113 כמחייבת את בית המשפט

להכיר בזיקת הקשר בין עבירות שונות ולראות בהן "אירוע" אחד לצורך הבנייתו של שיקול הדעת בענישה, למרות שמבחינה טכנית (כלומר, לפי המבחן הצורני-עובדתי) ניתן היה לראות בהן "מעשים" נפרדים... (פסקה 6 לחוות הדעת, וראו עוד ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.2015), עמ' 526, פסקה 181).

בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר, אני סבור כי בנסיבות שלפנינו, מדובר במסכת עבריינית אחת, שנמשכה במשך פרק זמן מוגבל, וכללה ביצוע עבירות דומות, מאותה "משפחה" של עבירות בנשק, בהשתתפות אותם אנשים, שחלק מהם אף עבדו באותו מקום עבודה, והיו נתונים להשפעה כזו או אחרת של עובד בכיר מהם באותו מקום עבודה, שהיה הרוח החיה, ביחס לחלק ניכר מהעבירות שבהן הורשע נאשם 2. אמנם מדובר במעשים שונים שבוצעו במועדים שונים, אך אין די בכך כדי להגדיר כל אחד מהאירועים כאירוע נפרד, והקשר ההדוק בין המעשים השונים, מלמד כי בסופו של דבר מדובר במסכת עבריינית אחת, שיש להתייחס אליה כאל אירוע אחד, ולקבוע ביחס אליו מתחם ענישה אחד שמתייחס למכלול העבירות שבהן הורשע נאשם 2.

אכן, העבירות שבהן הורשע נאשם 2 חמורות, ודומה כי מיותר להכביר מילים על חומרת המעשים. כידוע, עבירות הנשק טומנות בחובן פעילות עבריינית מתוכננת ומאורגנת: "נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו" (ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פורסם בנבו, 8.3.2017), פס' 10).

בתיק שלפנינו בחרו הנאשמים ביחד עם מעורבים אחרים בפרשה, להוציא אל הפועל תכנית עבריינית של קנייה ומכירה של נשק ותחמושת, אשר מעצם מהותה, טמון בה סיכון פוטנציאלי רב לשלום הציבור וביטחונו. הדברים אמורים ביתר שאת, כאשר בכמה מקרים שני הנאשמים ירו בחלק מהנשקים שמוזכרים בכתב האישום, ובמקרה אחד, נאשם 2 אף ירה כדורים אחדים במהלך קטטה שאירעה במשפחתו. מדובר אפוא בנסיבות חומרה מובהקות, שיש בהן כדי להצדיק ענישה מחמירה, שיהיה בה כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מלהיכשל במעשים דומים בעתיד.

אשר לרמת הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד עליה מעיון בפסיקה שמתייחסת לעבירות דומות. בע"פ 4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 19.1.2017) נדון עניינו של המערער שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שכלל שני פרטי אישום שבהם הורשע בעבירות של סחר בנשק שלא כדין ובעבירות נוספת של החזקה ונשיאת נשק. עניינה של הפרשה, מכירת אמצעי לחימה שהוחזקו על ידי המערער ואדם נוסף לסוכן משטרתי, בעסקה הראשונה היה שווי המכירה ₪ 30,000 שכלל אקדח מסוג יריחו, אלא שבמועד העסקה הציע המערער לסוכן למכור לו את הנשק ששווי 30,000 ₪ תמורת נשק מסוג קלצ'ניקוב.

בעסקה נוספת עם הסוכן קיבל המערער מהסוכן סך 26,700 ₪, בתמורה לאקדח וכן מחסנית ריקה וקופסה עם 31 כדורים בקוטר 9 מ"מ, ובעסקה שלישית רכש הסוכן מהמערער רובה ציד מאולתר בתמורה ל-5,000 ₪. בית המשפט המחוזי השית על המערער 45 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו, מאסר על תנאי וקנס בסך 18,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המערער הולם את חומרת העבירות בהן הורשע ולא נמצא טעם להתערב בו. הערעור נדחה.

בע"פ 1142/11 **נאשף סדיר נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 8.2.2012) נדון עניינו של מערער, שהורשע בקשירת קשר לביצוע עוון (רכישת אביזר נשק), ברכישת אביזר לנשק, בקשירת קשר לביצוע פשע (סחר בנשק), סחר בנשק ובנשיאת נשק. כתב האישום ייחס למערער סחר בנשק שנגנב מצה"ל ומכירתו. בית המשפט העליון זיכה את המערער מחלק מהעבירות שבהן הורשע, ובסופו של יום הורשע המערער בעבירה של רכישת נשק בשל רכישת רובה צה"לי מסוג M-16, וכן בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון (רכישת אביזרי נשק) ורכישת אביזר נשק, והפחית את עונשו ל-32 חודשי מאסר בפועל כשיתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

בסופו של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת, נראה לי כי מתחם העונש הראוי לעבירות ונסיבותיהן הוא בין 40 ל-60 חודשי מאסר בפועל, ביחד עם עונשים נלווים.

לחובתם של הנאשמים יש לשקול אפוא את חומרת העבירות והעובדה כי לא מדובר במעידה חד פעמית, אלא בכמה וכמה עבירות, 7 עבירות שבהן הורשע נאשם 1, ו-16 עבירות שבהן הורשע נאשם 2. כמו כן, יש לשקול לחובתם של הנאשמים את התכנון שקדם לביצוע העבירות והנזק הרב שיכול היה להיגרם כתוצאה מביצוען.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מנסיבותיהן האישיות של הנאשמים, שדומות זו לזו: הנאשמים צעירים ונכללים בקבוצת הגיל של בגירים צעירים. נאשם 1 היה בן 22 בעת ביצוע העבירות, ונאשם 2 צעיר ממנו בשנה, לנאשם 1 יש הרשעה קודמת אחת בעבירות רכוש, ואילו נאשם 2 נעדר עבר פלילי, שניהם הודו כבר בשלב החקירות ולקחו אחריות על מעשיהם. נטען עוד כי משפחתו של נאשם 2 חשה בושה בשל מעשיו ומצבה הכלכלי קשה מנשוא. בשל גילם הצעיר, ניתן לקוות כי הנאשמים יוכלו לקבל במהלך כליאתם טיפול מתאים שיסייע להם להשתלב בחיים נורמטיביים בעתיד.

עם זאת, חלקו של נאשם 2 בפרשה חמור יותר, לא רק בשל מספר העבירות שבהן הורשע, יותר מפי 2 בהשוואה לנאשם 1, אלא גם בשל הניסיונות לעבור עבירה של סחר בנשק, שיש בה נופך חומרה מיוחד, גם אם בסופו של דבר הניסיונות לא צלחו. עם זאת, בבואי לגזור את דינו של נאשם 2, נתתי משקל גם לעיקרון של אחידות הענישה, בשים לב לעונש שהוסכם כי ייגזר על נאשם 1.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

ביחס לנאשם 1, בהתאם להסכמה בין הצדדים, שכאמור לעיל החלטתי לכבד אותה:

- א. 30 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו (28.11.16)
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה בנשק מסוג פשע.
- ג. קנס בסך ₪ 10,000 אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.4.2018 וב-10 לכל חודש לאחרי.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פרק י' "פגיעות בגוף", סימן ד' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, "סיכון החיים והבריאות".

ביחס לנאשם 2, נוכח נסיבות החומרה בעניינו, בהשוואה לנאשם 1, כפי שפורטו לעיל:

א. 50 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו (28.11.16).

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה בנשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור בתקופת התנאי, עבירה של קשירת קשר לפשע, או עבירה לפי פרק י', "פגיעות בגוף", סימן ד' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, "סיכון החיים והבריאות".

ד. קנס בסך 15,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.4.18 וב-10 לכל חודש שלאחריו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 ימים לבית משפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ח, 07/02/2018 במעמד הנוכחים.

אהרון משניות, שופט